

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de avocatul Corina Movilă în numele inculpatului și de ultimul, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 septembrie 2019, în cauza penală, în privința lui

Plopa Mihail XXX, născut la XXX, domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 24.08.2018 pînă la 20.12.2018;

Instanța de apel de la 22.01.2019 pînă la 11.09.2019;

Instanța de recurs de la 24.01.2020 pînă la 20.05.2020.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 20 decembrie 2018, Plopa Mihail, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 6 ani și 6 luni.

Acțiunea civilă înaintată de Negru Serghei împotriva lui Plopa Mihail privind încasarea pagubei, s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

S-a respins ca fiind neîntemeiată solicitarea privind încasarea de la Plopa Mihail în beneficiul statului.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, Plopa Mihail, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, la una din zilele de la sfârșitul lunii iunie 2018, în jurul orelor 19.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, și aflându-se inițial în mun. X, str. XXX, apoi în parcul situat pe str. XXX din mun. XX, în urma unui conflict apărut între el și cet. Negru Serghei, intenționat, l-a agresat fizic pe ultimul, lovindu-l cu pumnii în regiunea capului, cauzîndu-i potrivit raportului de expertiză judiciară nr. XXX din 18 iulie 2018, leziuni corporale în formă de traumatism cranio-cerebral acut, contuzie cerebrală și fractura osului parietal pe dreapta fără deplasare, perforația timpanului pe dreapta, care s-a produs prin mecanism de lovire cu obiect contodont, posibil în circumstanțele descrise și se califică, drept vătămare corporală gravă, după criteriul pericol pentru viață.

Prin acțiunile sale inculpatul Plopa Mihail a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, cu indicii de calificare - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale grave.

3. Împotriva sentinței, a declarat apel avocatul Movilă Corina în numele inculpatului Plopa Mihail, care a solicitat, casarea acesteia, cu adoptarea unei hotărîri de achitare a lui Plopa Mihail în baza art. 390 alin. (2) Cod de procedură penală, deoarece fapta nu a fost comisă de inculpat.

Apărarea a susținut că sentința este neîntemeiată, inechitabilă din următoarele considerente:

- contrar prevederilor art. 389 Cod de procedură penală, instanța de fond a adoptat o sentință bazată pe presupuneri, pe probe contradictorii, contradicțiile între care nu au fost înlăturate în cadrul judecării cauzei, or, probe directe care ar demonstra că evenimentele s-au desfășurat așa cum susține acuzatorul de stat, n-au fost prezentate, iar cele prezentate de acuzare și cercetate în ședința instanței de fond nu sunt pertinente, concludente, utile și nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare;

- consideră ca declarațiile părții vătămate Negru Serghei sunt neveridice, deoarece pe parcursul a mai multor audieri a dat declarații contradictorii, fapte susținute de mai multe probe cercetate din dosar și anume:

- conform materialelor prezentate și anume plângerea părții vătămate, Negru Serghei a indicat ca a fost bătut de către persoana necunoscută la data de 25.06.2018;

- conform comunicatului telefonic înregistrat la IP Soroca din 29.06.2018 în acesta este indicat faptul că Negru Serghei a fost internat în spital după ce la 26.06.2018 a căzut jos;

- conform rapoartelor de prelungire a materialului înregistrat în registrul R-2 nr. 3994 din data de 29.06.2018 depus de către inspectorul Jurjiu Andrei, acest material a fost prelungit de câteva ori în raport fiind indicat că Negru Serghei a fost bătut de persoane nestabilite, motiv de prelungire servind faptul ca nu a fost finisat raportul de examinare medico-legală;

- la f.d. 11 este cerere de la Negru Serghei din 29.06.2018 în care indică că a fost lovit de către o persoana necunoscută;

- astfel face trimitere la materialele inițiale care au servit temei de pornirea cauzei penale în privința lui Plopa Mihail și anume faptul, că inițial partea vătămată indică că nu cunoaște de către cine a fost lovit indicând ca persoană necunoscută, iar în comunicat fiind indicată informația că a căzut jos, informația care se indică din spusele persoanei internate;

- din materialele cauzei nu este clar cum organul de urmărire penală a stabilit în cele din urmă că partea vătămată a fost bătut anume de Plopa M., astfel cum alte acțiuni de urmărire penală întru constatarea persoanei care l-a lovit pe partea vătămată nu au fost petrecute/recunoașterea după fotografie, recunoașterea persoanei, iar ulterior în procesul verbal de audiere a părții vătămate sunt indicate deja familia și numele inculpatului pe care anterior acesta indică că nu îl cunoaște;

- învinuirea în privința lui Plopa Mihail s-a bazat doar pe declarațiile părții vătămate Negru Serghei care și-a schimbat declarațiile;

- dubii în privința declarațiilor date de către Negru Serghei apar nu numai la etapa când acesta le-a schimbat, faptul că partea vătămată nu este sigură în cele indicate este confirmat și prin declarațiile martorului Revenco Nicoleta, care a declarat că în acea zi partea vătămată a fost la ea în vizită, pe când partea vătămată nu recunoaște acest fapt. Revenco N. a indicat faptul că Negru Serghei a plecat singur din apartament, iar Plopa Mihail a rămas în apartament până a doua zi la ore 10.00. Mai mult ca atât, aceasta a declarat că în acea zi nu a servit băuturi alcoolice, iar noaptea nu a dormit din cauza unui dinte astfel cum avea dureri;

- martorii audiați pe caz au declarat că partea vătămată era în stare de ebrietate în acea zi, astfel consideră că acesta nu putea conștientiza cele întâmplate cu el în acea zi, iar presupunerea că partea vătămată a fost lovită anume de către Plopa Mihail

reiese doar din faptul că acesta ultima dată a fost văzut cu Plopa Mihail. De către organul de urmărire penală nu a fost verificată versiunea cu privire la faptul dacă partea vătămată nu a putut fi bătută de alte persoane necunoscute, iar starea acestuia de ebrietate nu i-a permis să memorizeze evenimentele acelei seri;

- apărarea consideră că pentru învinuirea, condamnarea unei persoane nu pot fi puse la bază doar declarațiile părții vătămate care sunt nesigure și incomplete astfel cum a fost stabilit cu certitudine ca acesta nu ține minte evenimentele acelei zile și anume din momentul în care nu ține minte ca a fost în ospeție unde a mai servit băuturi alcoolice;

- instanța de fond a apreciat critic declarațiile martorului Revenco Nicoleta și Tcaci Valentina, motivând aceasta prin faptul că ambele sunt în relații de prietenie cu inculpatul, aflându-se în relații de dependență emoțională față de inculpat, fapt care totodată a determinat-o pe Tcaci V., de a-și schimba declarațiile date în cadrul urmăririi penale și de a declara în fața instanței că nu ține minte nimic din ceea ce s-a întâmplat în apartamentul acesteia;

- necătând la faptul că instanța de fond a apreciat critic declarațiile date de martorii Tcaci V. și Revenco N., apărarea menționează faptul că Revenco Nicoleta din motive necunoscute apărării nu a fost audiată în cadrul urmăririi penale necătând la faptul că în viziunea părții apărării declarațiile date de aceasta esențial puteau schimba mersul urmăririi penale și posibil identifica făptuitorul acestei infracțiuni în cele din urmă fiind audiate în cadrul cercetării judecătorești au fost audiate sub jurământ, ducând răspundere penală pentru declarațiile date, iar faptul că acestea află în relații de prietenie cu inculpatul nu pot servi temei pentru a nu apreciat declarațiile date de acestea ca veridice;

- instanța de judecată a apreciat critic declarațiile inculpatului date de el în cadrul cercetării judecătorești determinând marea tendință a inculpatului de a duce eroare organele de drept întru evitarea răspunderii penale pentru fapta comisă. Contrar acestei afirmații cele invocate de inculpat au fost confirmate și de martori Revenco N., care a fost audiată în cadrul ședinței de judecată;

- aceste declarații ale martorilor, cât și a inculpatului Plopa Mihail date în cadrul cercetării judecătorești, necătând la existența unor date obiective care confirmă declarații acestuia au fost critic apreciate;

- instanța de fond a încălcat un principiu fundamental ce stabilește cât persoanele aflate sub urmărirea penală nu sunt obligate să-și demonstreze nevinovăția (art.21 a Constituției RM, art.8 CPP). De rînd cu acestea, instanța nu a dat eficiență art. 19 al.3 CPP, care pune în sarcina OUP obligativitatea de a la toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă, obiectivă a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedea vinovăția persoanei atât și a celor care îl dezvinovățesc. Or, în acest aspect nu este clar de ce organul de urmărire penală la constatarea faptului că a fost comisă o infracțiune la cercetat doar pe Plopa Mihail în calitate de bănuț, învinuit;

- astfel se denotă și lipsa intenției motivului direct a lui Plopa Mihail de a acționa cu intenție spre cauzarea vătămarilor corporale asupra victimei, ori astfel de probe nu au fost aduse de către acuzare;

- la adoptarea sentinței instanța trebuie sa soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă aceasta fapta a fost săvârșită de către inculpat; 3) dacă fapta

întreunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni;

- conform art. 14 alin. (1) Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală. Vinovăția unei persoane în comiterea unei fapte infracționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate și cercetate de organele competente;

- conform art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor;

- în corespundere cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elementele de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei;

- atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești probe pertinente, concludente și utile în probarea învinuirii aduse nu au fost administrate, învinuirea adusă este eronată bazată doar pe presupuneri;

- concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar vinovăția trebuie să se întemeieze pe probe admisibile;

- reieșind din cele expuse, consideră că organul de urmărire penală nu a acumulat suficiente probe pertinente, concludente, și utile care ar demonstra că anume Plopa Mihail a comis infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, nu a întreprins măsuri pentru identificarea vinovatului.

3.1. Sentința instanței de fond în termen a fost contestată și de inculpatul Plopa Mihail, care nu este de acord cu sentința instanței.

În motivarea apelului a indicat, că nu este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal. Nu a avut intenția de a-l agresa fizic pe Negru Serghei. Martorii pe cauză dau declarații diferite, unii dintre care au semnat declarațiile fără să le citească deoarece nu cunosc limba de stat. A servit alcool împreună cu Negru Serghei la Revenco Nicoleta, nu a avut nici un conflict. După ce a servit Negru Serghei a plecat, nu cunoaște unde anume, însă el s-a culcat și a dormit pînă dimineața. Solicită să fie eliberat deoarece nu are nici o vină, iar partea vătămată la urmărirea penală a schimbat de mai multe ori declarațiile. Solicită admiterea apelului și anularea sentinței instanței de fond.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 septembrie 2019, a fost admise apelurile declarate de inculpatul Plopa Mihail și avocatul Movilă Corina împotriva sentinței Judecătoriei Soroca Sediul Central din 20.12.2018, cu casarea parțială a sentinței, din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și casarea totală a încheierii din 20.12.2018, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, după cum urmează:

Plopa Mihail se consideră condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest dispozițiile sentinței se mențin

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei,

concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Plopa Mihail în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal - *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.*

Instanța de apel a apreciat că probele cercetate dovedesc deplin vinovăția inculpatului Plopa Mihail în fapta reținută de către instanța de fond.

Instanța de apel a indicat că, nu poate fi reținut în favoarea inculpatului Plopa Mihail argumentul invocat în apel de către avocat referitor la faptul, că contrar prevederilor art. 389 Cod de procedură penală instanța de fond a adoptat o sentință bazată pe presupuneri, cu probe contradictorii, contradicțiile nu au fost înlăturate în cadrul judecării cauzei, iar probe directe care ar demonstra că evenimentele s-au desfășurat așa cum susține acuzatorul de stat n-au fost prezentate, iar cele prezentate de acuzare și cercetate în ședința instanței de fond nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, astfel inculpatul urmează a fi achitat de sub învinuirea formulată în baza art. 151 alin. (1) Cod penal.

Instanța de fond just a apreciat că, pe cauză sunt suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu coroborează între ele și care confirmă pe deplin vinovăția inculpatului în fapta infracțională reținută în sarcina lui.

În această ordine de idei instanța de apel a indicat că, instanța de fond a ținut cont de legea procesual-penală, a apreciat probele administrate în ansamblu din punct de vedere al coroborării, fiind înlăturate toate dubiile privind nevinovăția inculpatului și just a concluzionat referitor la vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și reținută în sarcina inculpatului.

Neîntemeiată a fost și afirmația invocată de către avocat referitor la faptul, că învinuirea a fost formulată pe probe contradictorii ce nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării cauzei, iar martorii audiați la faza urmăririi penale și declarațiile cărora au fost cercetate de instanța de judecată nu au furnizat suficientă informație, pentru a se considera că declarațiile acestora pot fi apreciate drept probe pertinente, concludente și utile, care ar confirma vinovăția inculpatului, declarații care urmează a fi apreciate în favoarea lui Plopa Mihail deoarece acestea poartă în sine contradicții esențiale și sunt bazate pe presupuneri.

Astfel instanța de apel a considerat că, instanța de fond a dat o apreciere justă declarațiilor părții vătămăte și a martorilor, fiind înlăturate toate dubiile, iar în instanța de apel nu au fost stabilite circumstanțe care pun la îndoială veridicitatea declarațiilor acestora.

Astfel, partea vătămăta Negru Serghei deși inițial prin plîngerea-denunț a solicitat să fie luate măsuri cu o „persoană necunoscută”, care l-a lovit și i-a cauzat vătămare corporală gravă (f.d.7), ulterior fiind audiat de organul de urmărire penală în calitate de parte vătămăta (f.d.21), precum și în instanța de fond detaliat a descris împrejurările comiterii infracțiunii și a indicat, că lovitura i-a fost aplicată cu pumnul de către persoana pe nume Mihail, iar apoi a aflat că este familia lui Plopa, cu ultimul care a făcut cunoștință în ziua incidentului în locuința lui Coadă Boris.

Declarațiile părții vătămăte au fost confirmate și prin declarațiile martorului Tabană Angela, a martorului Coadă Boris care fiind audiat în instanța de fond a declarat, că s-a întâlnit cu Plopa Mihail lângă magazinul de mărfuri sportive și Plopa Mihail i-a spus că îl doare mâna deoarece a lovit pe cineva, precum și prin

materialele cauzei inclusiv și prin raportul de constatare nr. XXX din 10.07.2018 și raportul de expertiză judiciară nr. XXX din 18.07.2018 (f.d.35-37, 38).

Afirmațiile invocate de către avocat și inculpat în apelurile declarate, precum că inculpatul Plopa Mihail nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii pentru care a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, că de fapt infracțiunea nu a fost comisă de inculpatul Plopa Mihail, instanța de apel a considerat aceste afirmații cu caracter declarativ și ca un mod de apărare a inculpatului în vederea eschivării de răspundere penală, declarațiile lui fiind combătute prin totalitatea de probe administrate și puse just de către instanța de fond la baza sentinței de condamnare.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Plopa Mihail în săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina lui de către instanța de fond nu echivalează cu achitarea lui, după cum se solicită în apelul declarat, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului Plopa Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, aceasta fiind o metodă de a denatura stabilirea adevărului și de a se eschiva de răspundere penală.

Instanța de fond just a apreciat că pe cauză sunt suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu coroborează între ele și care confirmă pe deplin vinovăția inculpatului în fapta infracțională reținută în sarcina lui.

Instanța de apel a consideră că, probele administrate pe cauză în acuzare, cercetate în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 151 alin. (1) Cod penal, după cum a stabilit instanța de fond, în deplină măsură.

După verificarea suplimentară a probelor materiale instanța de apel a constatat că, argumentele invocate în apelul declarat sunt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei. Deși inculpatul Plopa Mihail nu a recunoscut vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii reținute, reieșind din probele administrate de către instanța de fond și verificate suplimentar de către instanța de apel, instanța de apel a considerat că probele administrate de către instanța de fond demonstrează pe deplin săvârșirea de către inculpat a infracțiunilor reținute în sarcina lui, astfel instanța de fond corect a conchis asupra vinovăției inculpatului și just a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 151 alin. (1) Cod penal.

În acest aspect instanța de apel a indicat că, pe cauza au fost efectuate în deplină măsură acțiuni procesual-penale de investigare în vederea stabilirii vinovăției inculpatului Plopa Mihail, probele date fiind administrate și cercetare în instanța de fond ulterior verificate și de către instanța de apel, în urma cărora s-a stabilit cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Luînd în considerație probele cercetate în ansamblu Colegiul penal ajunge la concluzia, că vina inculpatului Plopa Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, se dovedește incontestabil prin ansamblul de probe administrate în materialele cauzei penale.

Instanța de apel a considerat că nu pot fi reținute și afirmațiile invocate în apel referitor la faptul că urmează a aprecia critic declarațiile date de partea vătămată Negru Serghei, dat fiind că acesta nu este sigur pe declarațiile date, fapt care se

confirmă și prin declarațiile date de martorul Revenco Nicoleta, deoarece aceste afirmații se combat prin ansamblul de probe administrate și verificate.

În această ordine de idei instanța de apel a indicat că, instanța de fond corect și întemeiat a statuat declarațiile părții vătămate Negru Serghei, precum și a martorilor Tabana Angela, Tcaci Valentina, Coadă Boris, iar împrejurările relatate și-au găsit confirmare și prin materialele cauzei penale verificate suplimentar în cadrul examinării cauzei în instanța de apel.

În acesta ordine de idei instanța de apel a indicat că, din declarațiile părții vătămate Negru Serghei date în ședința instanței de fond reiese, că dânsul a servit cu inculpatul băuturi alcoolice, după ce au hotărât să plece inculpatul i-a propus să vină cu el în centru pentru a-și rezerva un loc pentru a pleca în Italia. Plimbându-se, inculpatul i-a povestit că intenționează să plece la muncă în Italia, la ce partea vătămată i-a replicat: „Numai tu lipsești în Italia”. Inculpatul s-a supărat și l-a lovit cu pumnul în cap. Când și-a revenit, se afla în parcul de pe malul Nistrului, așezat jos Ungă o bancă. Ulterior a plecat acasă. Despre cele întâmplate i-a povestit concubinei. Cu alte persoane în acea zi nu avuseră conflicte. A confirmat că anume inculpatul l-a lovit. A comunicat din start colaboratorilor de poliție cine l-a lovit. (f.d. 172-174).

Declarațiile date de partea vătămată sunt susținute și confirmate prin declarațiile martorului Tabană Angela, care este concubina părții vătămate și care a declarat, că în vara anului curent, revenind seara acasă, pe la ora 22.30, Negru Serghei încă nu se returnase acasă. *Cînd a intrat în casă a observat, că Negru Serghei era însângerat, avînd haina ruptă. I-a propus să apeleze la urgență, pentru că a observat că îi curgea sînge din urechi, însă el a refuzat.* A doua zi a plecat la serviciu, însă s-a întors acasă pentru era în imposibilitate de a lucra. Când a revenit acasă i-a comunicat că va pleca joi la serviciu. Și a observat că încă îi mai curgea sînge din urechi. În ziua de joi, Tabană Angela s-a întors acasă de la serviciu și l-a găsit pe Negru Serghei în pat, în stare de inconștiență. Fiul acesteia i-a comunicat că Negru Serghei toată ziua nu s-a ridicat din pat. După ce l-a readus în stare de conștiență Negru Serghei a început a vorbi neclar, fapt care a determinat-o de a apela urgența. Fiind transportat de urgență la spital, a fost plasat în secția de reanimare, s-a aflat timp de o zi. Medicii i-au comunicat că Negru Serghei urma a fi supus intervenției chirurgicale. Peste două zile i-a povestit concubinei că a fost la „tocikă” unde a servit alcool cu o persoană pe nume „Mișa”. Nu-și amintește cum s-au bătut, dar își amintește că a fost lovit de „Mișa” o dată cu pumnul. Nu cunoaște dacă Negru Serghei a avut conflicte cu alte persoane. Negru Serghei nu i-a comunicat că au mai fost și alte persoane în preajmă. Peste ceva timp Negru Serghei și-a amintit că „Mișa” urma să plece în Italia, la ce i-a spus „Numai tu lipsești în Italia”, și ulterior a fost lovit de către „Mișa”. Atunci cînd servește alcool de obicei rămîne conștient (f.d. 175-177).

Și martorul Tcaci Valentina fiind audiată la urmărirea penală a declarat, că în luna iunie 2018, data aproximativ 24-25, precis nu poate spune, în jurul orei 15.00-16.00, la ea în ospete a venit cet. Plopa Mihail cu o persoană pe nume Serghei, ambii puțin erau în stare de ebrietate, avînd cu ei două sticle cu băutură alcoolică, pe care după ce le-au consumat, între ei s-a iscat o ceartă, însă nu s-au lovit reciproc, după ce ambii au ieșit din casă și s-au dus spre malul râului Nistru (f.d. 28).

În această ordine de idei instanța de apel a considerat că, instanța de fond just a apreciat declarațiile date de martora Tcaci Valentina, care a declarat în instanța de judecată că nu ține minte deloc evenimentele, precum și de martorul apărării Revenco

Nicoleta, care a declarat în instanța de fond, precum că nu ține minte când, dar Plopa Mihail într-o seara când a fost în vizită la ele împreună cu un domn, ultimul a plecat, iar Plopa a înnoptat în apartament la ele, deoarece s-a stabilit că acestea sunt în relații de prietenie cu inculpatul, astfel declarațiile date de martorii nominalizați în instanța de judecată nu pot avea valoare probantă.

Totodată, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201829D0147 din 18.07.2018, la examinarea medico-legală a documentelor medicale a cet. Negru Serghei, a.n.1973, s-au determinat traumatism crinio-cerebral acut, contuzie cerebrală și fractura osului parietal pe dreapta fără deplasare, perforația timpanului pe dreapta, care s-au produs prin mecanism de lovire cu obiect contondent, pot data din 25.06.2018 și se califică ca vătămare corporală gravă după criteriul pericol (f.d.38). Astfel, declarațiile părții vătămate și a martorilor ca fiind cu valoare probantă, just au fost puse la baza sentinței de condamnare, iar careva temei de a aprecia critic declarațiile martorilor, de către instanța de apel nu a fost constatat.

Astfel, instanța de fond a stabilit cu certitudine, că Plopa Mihail, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, la una din zilele de la sfârșitul lunii iunie 2018, în jurul orelor 19.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, și aflându-se inițial în XXX, apoi în parcul situat pe XXX, în urma unui conflict apărut între el și cet. Negru Serghei, intenționat, l-a agresat fizic pe ultimul, lovindu-l cu pumnii în regiunea capului, cauzându-i potrivit raportului de expertiză judiciară nr.201829D0147 din 18 iulie 2018, leziuni corporale în formă de traumatism cranio-cerebral acut, contuzie cerebrală și fractura osului parietal pe dreapta fără deplasare, perforația timpanului pe dreapta, care s-a produs prin mecanism de lovire cu obiect contondent, posibil în circumstanțele descrise și se califică, drept vătămare corporală gravă, după criteriul pericol pentru viață.

În această ordine de idei instanța de apel a indicat că, instanța de fond a ținut cont de legea procesual-penală, a apreciat probele administrate în ansamblu din punct de vedere al coroborării, fiind înlăturate toate dubiile privind nevinovăția inculpatului, iar vinovăția acestuia a fost dovedită incontestabil.

În opinia instanței de apel, probele nominalizate și examinate în ansamblu au prezentat o situație clară și fără de dubii a circumstanțelor de fapt și consideră că reieșind din probele date rezultă că Plopa Mihail a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, consecințele date fiind în raport de cauzalitate cu fapta săvârșită.

Probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția lui Plopa Mihail în sensul învinuirii aduse, în deplină măsură, pe care instanța de fond le-a apreciat sub toate aspectele și just le-a pus la baza sentinței de condamnare.

Instanța de apel a apreciat că, este neîntemeiată și nemotivată solicitarea invocată în apelurile declarate de casare a sentinței cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care inculpatul să fie achitat, dat fiind faptul că acțiunile inculpatului au fost corect încadrate și temeiuri de achitare instanța de apel nu a constatat în situația când probele cercetate și apreciate în coroborare dovedesc deplin vina lui Plopa Mihail în crima stabilită de instanța de fond.

Faptul că inculpatul nu recunoaște vina sa și poziția indicată în apel este apreciată ca o metodă de apărare a inculpatului, totodată nerecunoașterea vinei inculpatului nu poate fi echivalată cu achitarea inculpatului, fiind constatată complet vina inculpatului, temeiuri de achitare a inculpatului nefiind stabilite.

Instanța de fond și-a bazat soluția de condamnare a inculpatului în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, pe totalitatea probelor cercetate, care dovedesc vina inculpatului, printre care declarațiile părții vătămate și a martorilor, acestea declarații fiind sprijinite prin rapoartele de expertiză petrecute pe cauză și probele scrise ale cauzei penale, care au fost apreciate corect de instanța de fond în condamnarea inculpatului. instanța de apel a la fel conchis că în apelurile declarate nu au fost aduse careva motive a cerințelor lor, fiind relatate faptele conform viziunii inculpatului și avocatului sub formă de apărare a inculpatului, argumentele expuse fiind în contrazicere cu circumstanțele stabilite de instanța de fond pe parcursul examinării cauzei, totodată argumentele invocate de inculpat și avocat privind achitarea inculpatului nu pot fi reținute și se resping în tot, deoarece probele cercetate în cumul confirmă deplin vina inculpatului în fapta stabilită de instanța de fond și temeiuri de intervenire a instanței de apel în aspectul propus în apelurile declarate nu sunt, în legătură cu ce apelurile declarate se resping ca fiind nefondate.

Totodată instanța de apel a indicat că, prin încheierea Judecătoriei Soroca Sediul Central din 20.12.2018 s-a dispus înlăturarea omisiunii vădite din dispozitivul sentinței pronunțate la data de 20 decembrie 2018 pe marginea cauzei penale de învinuire al Plopa Mihail de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, prin includerea în dispozitivul sentinței a sintagmei „cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis”.

În termenul executării pedepsei s-a inclus perioada aflării cet. Plopa Mihail în arest preventiv și arest la domiciliu 31 iulie 2018, ora 10.30-06 octombrie 2018, ora 12.00.

Termenul pedepsei închisorii lui Plopa Mihail a fost calculat din momentul pronunțării sentinței - 20 decembrie 2018, ora 17.00 (f.d.196).

Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 20.12.2018 Plopa Mihail a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) ani 6 (șase) luni. S-a aplicat în privința lui Plopa Mihail Nicolae măsura de reprimare în formă de arest pînă la intrarea sentinței în vigoare.

În acest aspect, instanța de apel a s-a condus de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală, potrivit cărora la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni: pct. 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii.

În conformitate cu prevederile art.395 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, (1) în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătat: pct.3) categoria penitenciarului în care trebuie să execute pedeapsa cel condamnat la închisoare.

Reieșind din cele indicate instanța de apel a constatat că, contrar prevederilor legii procesual-penale instanța de fond a stabilit categoria penitenciarului în care inculpatul urmează să execute pedeapsa cu închisoarea prin încheiere, iar în sentința de condamnare adoptată nu a făcut mențiunea referitor la tipul penitenciarului, mărginindu-se cu indicarea faptului că în privința inculpatului Plopa Mihail se aplică măsura preventivă sub formă de arestare preventivă pînă la intrarea sentinței în vigoare, prin urmare instanța de apel, din oficiu, va corecta eroarea admisă, cu

casarea parțială a sentinței și casarea totală a încheierii din 20.12.2018, deoarece neindicarea în dispozitivul sentinței de condamnare a categoriei penitenciarului în care trebuie să execute pedeapsa inculpatul Plopa Mihail nu poate fi apreciată ca fiind o omisiune vădită, care poate fi înlăturată în temeiul art. 250 Cod de procedură penală, chestiunea dată urma a fi soluționată o dată cu fondul cauzei

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Corina Movilă în numele inculpatului și de ultimul, au declarat recursuri ordinare:

- Inculpatul Plopa Mihail, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor motivând că, declarațiile părții vătămate sunt contradictorii, iar Plopa Mihail nu a săvârșit infracțiunea imputată.

- avocatul Corina Movilă în numele inculpatului, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Plopa Mihail. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or, în opinia apărării, materialele cauzei confirmă că, urmărirea penală și examinarea cauzei au avut un caracter unilateral și neobiectiv. Nu au fost cercetate sub toate aspectele probele administrate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită respingerea acestora, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, or, în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal remarcă că, apărătorul și inculpatul în recursurile declarate fac referire la temeiurile de declarare a recursului prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume: *când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursurile declarate, Colegiul penal constată că niciunul din ele nu și-a găsit confirmare.

După cum rezultă din conținutul recursurilor, avocatul Corina Movilă în numele inculpatului și ultimul nu sunt de acord cu condamnarea lui Plopa Mihail, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor imputate, solicitând achitarea acestuia.

Verificând actele cauzei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că, prima instanță, conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea

instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate a fost dovedită integral.

Instanța de apel, respectând prevederile legale, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția lui Plopa Mihail în comiterea infracțiunii imputate.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie a fost bazată pe declarațiile părții vătămate, care a relatat și a descris circumstanțele în care inculpatul a săvârșit fapta ilegală.

De asemenea declarațiile martorilor Tabana Angela, Tcaci Valentina, Coadă Boris, demonstrează fără dubii vinovăția inculpatului care vin încă o dată să dovedească credibilitatea declarațiilor părții vătămate.

Probele indicate sunt detaliat descrise în sentință și în decizia instanței de apel, care au fost examinate complet și obiectiv, fiind corect apreciate de instanțe, nu prezintă temei de îndoială și direct indică la comiterea de către inculpat a infracțiunii de care a fost recunoscut vinovat, vinovăția acestuia fiind dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Plopa Mihail, inclusiv vinovăția acestuia, iar argumentele recurențelor precum că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate nu au niciun suport probator, sunt neîntemeiate și contravin probelor administrate în cauză și descrise mai sus.

În continuare Colegiul penal reține că prin „eroare de fapt” se înțelege o greșită examinare a probelor administrate în cauză, în sensul că la dosar există o anumită probă, când în realitate aceasta nu există sau atunci când se consideră că un anumit act, un anumit raport de expertiză ar demonstra existența unei împrejurări, când în realitate din acest mijloc de probă reiese contrariul.

Eroarea gravă de fapt presupune reținerea unei împrejurări esențiale, fără ca probele administrate să o susțină sau o nereținere a unei astfel de împrejurări esențiale, deși probele administrate o confirmau, ambele ipoteze fiind rezultatul denaturării grave a probelor.

În acest context, Colegiul penal constată că nu există contradicție evidentă între cele reținute prin hotărârea recurată și conținutul probelor administrate, starea de fapt reținută nefiind consecința unei denaturări evidente a probelor, ci rezultatul unei analize coroborate a acestora, astfel că atât sentința cât și decizia nu cuprind vreun viciu sub aspect de fapt sau de drept material sau procesual.

Analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea acesteia.

În concluzie, Colegiul penal constată că, autorii recursurilor nu aduc careva argumente, care ar combate concluzia instanțelor de fond privind vinovăția lui Plopa Mihail, iar argumentele invocate de către apărător în cererea de recurs ordinar le repetă întocmai pe cele expuse anterior în cererea de apel, la care instanța de apel deja a dat un răspuns detaliat și motivat, iar hotărârea adoptată cuprinde fondul apelurilor, temeiurile de fapt și de drept, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de către avocatul Corina Movilă în numele inculpatului și de ultimul, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de avocatul Corina Movilă în numele inculpatului și de ultimul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 septembrie 2019, în cauza penală, în privința lui **Plopa Mihail XXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțat integral la **03 iulie 2020**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan